

Kaspar Bonnén's tale ved receptionen for maleriet "I anledningen af 50-året for Danmarks indmeldelse i de labyrintiske europæiske fællesskaber"

Taler

Kaspar Bonnén
Billedkunstner

Dato

5. oktober 2023

Sted

Christiansborg, København

Omstændigheder

Talen er holdt i forbindelse med afsløringen af et kunstværk af bl.a. Kaspar Bonnén i anledning af Folketingets markeringer af 50-året for Danmarks EU-medlemskab.

Jeg bliver nødt til at starte med at sige noget upassende.

Jeg er kunstner.

Måske fejrer vi kunsten her i dag.

Men kunstnere er de lavestlønnede i Danmark. I gennemsnit tjener de 100.000, - på deres kunstneriske arbejde.

Jeg talte med en ven om hvor mange fordomme eller forestillinger der er om kunstneres liv "kan du leve af det?" er det nok hyppigst stillede spørgsmål. "Om at det må være dejligt at leve af sin hobby", men også den modsatte "Om friheden og "at kunne gøre lige det man vil", selvom sandheden er at selvom skemaet er frit, så arbejder mange kunstnere dobbelt og har kun få timer til al den "frihed" og få penge at indløse den for.

At lave kunst er et arbejde mellem daglig fornedrelse og korte øjeblikke af ophøjelse.

Det var ikke for sjov at kunstneren Jens Haaning bare tog pengene og løb!

Men jeg er her for at tale om noget andet. For at fejre vores medlemskab af EU.

Jeg har kaldt maleriet: "I anledningen af 50-året for Danmarks indmeldelse i de

labyrinthiske europæiske fællesskaber”.

Men har vi virkelig et fællesskab?

Er virkeligheden ikke at fællesmarkedet er skabt i kapitalens interesse og fordi ledende politikere i de store europæiske lande har set at fællesmarkedet kan genskabe de tidligere europæiske stormagters placering på det globale plan. Det kunne måske lyde som om det var sagt af en kritiker af EU fra venstrefløj, men citatet stammer fra den socialdemokratiske Karl Hjortnæs for 50 år siden.

Med handel som våben skulle der skabes fred og samarbejde i Europa. Et projekt der indtil nu har været vellykket.

For selvom der er krige og konflikter, så virker det som om den største trussel mod Europa nu ikke er krig, men en helt anden, som vi er rigtig mange der står og venter på at der for alvor bliver gjort noget ved.

Handel og krige har været de dominerende temaer i EU, men i takt med EU er vokset, så sker der det som sker når man vokser op. Der kommer nye samarbejder, nye problemstillinger, nye løsninger og nye identitetskriser: Hvem er jeg? Hvad skal jeg? Hvornår skal jeg trække en grænse? Hvordan skal jeg vise hvem jeg er?

Vi stiller spørgsmål om hvad EU skal være.

Og EU trækker spørgsmål tilbage til alle os individer [sic], der er med i så mange fællesskaber.

Verden er ikke blevet mere overskuelig i de sidste 50 år med EU ved roret, verden er sværere at afgrænse, mennesker og informationsstrømme trænger sig på med et væld af problemstillinger vi dagligt skal forholde os til og gør verden til et hvirvlende patchwork af begivenheder, dokumenter, traktater. En strøm der konstant udfordrer vores identiteter.

Der har været kriser, der har været modstand, familiebrud og familieførøgelser. Der er storslåede projekter og lappeløsninger. Det er det vi kalder collage i billedkunsten.

I Danmark har tilslutningen til EU vist aldrig været større end de sidste år.

Måske fordi udfordringerne aldrig har været større. En krig raser, Corona

ændrede med ét hele samfundet. Og mest af alt så brænder jorden under os. Vi har i EU et kæmpe ansvar for dette.

Jeg håber maleriet skildrer mange af de nævnte problemstillinger. Billedet vil gerne selv være den strøm, være disse lappeløsninger det som vi kalder collage. En collage der fletter bylandskaber, markedspladser, krigsbilleder, traktattekster, plakater og politikere sammen.

Det er en collage - et projekt med forskellige kunstneres bidrag. Og jeg vil her især gerne takke de kunstnere som er med i billedet. De giver billedet diversitet, uforudsigelighed, men også en tyngde, deres værker og tilstedeværelse i billedet har gjort billedet til noget mere.

Jeg har inviteret dem som de fantastiske kunstnere de er, men også som kunstnere der gennem deres liv og arbejde har arbejdet med nogle af de problemstillinger som er signifikante for EU. Og så kommer de ovenikøbet fra fem forskellige lande.

Jeg præsenterer kort de forskellige værker, så [må] i [sic] se om i [sic] kan følge med.

Ursula Reuter Christiansens Remembrance henviser til 1. verdenskrig. Valmuer bæres på Remembrance Day for at mindes de over 700.000 der mistede livet i slaget om Verdun.

Også Ismar Ćirkinagić har blomster som motiv. Han har samlet blomster og presset dem. Sat dem op i en smuk blomstercollage. Et Herbarium kaldes det. Men når man hører at blomsterne er plukket fra massegrave i Bosnien, i det land han selv er flygtet fra, så får billedet mange flere betydninger.

Asbjørn Schou tegning er en dokumentarisk første rækkeberetning fra 18. maj 1993, som er en af de mest dramatisk[e] begivenheder på dansk grund i efterkrigstiden, hvor et stort mindretal følte sig snydt af politikerne og gik på gaden.

Ahmad Siyar Qasimi fortæller i sit maleri ”ydre grænse” om som flygtning at komme til Europa, om farerne ved at være flygtninge -og dermed i mine øjne om Europa som det forjættede land, der nu barrikaderer sig for at undgå flygtningeinvationer.

I en anden retning har vi Anna Rettls fabel om Europa, i den oprindelige fortælling blev den fønikiske prinsesse Europa, bortført af en tyr og voldtaget af Zeus. Anna har omfortolket fortællingen så den bliver en mere feministiske fabel: Europa har fået tyretræk, kvinden er smeltet sammen med tyren.

Tanja Nis Hansen eller måske hendes alter ego, en alien fra fremtiden stiller det meget enkle spørgsmål. How to: co2? Jeg håber det dagligt vil minde alle herinde om hvad der bør gøres, hvis i da ikke ser de ret hyppige fortællinger fra verden, om hvordan vejret allerede er ved at skabe kaos mange steder. Klimakrisen er her allerede.

Billedet er blevet til som en collage, en proces, måske kan det endda udvikle sig, sig endelig til, hvis der mangler noget vigtigt, så er der helt sikkert plads til det. Det lover jeg

Og jeg kræver kun 80% opbakning til ethvert forslag.

Det er svært at vide hvor længe dette billede overlever.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Indvielsestale

Relateret

Søren Gades tale ved receptionen for maleriet "I anledningen af 50-året for Danmarks indmeldelse i de labyrintiske europæiske fællesskaber"
5. oktober 2023

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/kaspar-bonnens-tale-ved-receptionen-for-maleriet-i-anledningen-af-50-aret-for-danmarks-indmeldelse-i-de-labyrintiske-europaeiske-faellesskaber>